

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.37/2021/22.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2021. november 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2021. február 24. napján kihirdetett 31.B.1/2020/64. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 6-6 (hat-hat) évre,

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztésbe 2019. március 21. napjától 2020. március 19. napjáig letartóztatásban és 2020. március 20. napjától 2021. február 23. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összege 939.000 (kilencszázharminckilencezer) forint.

Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztésbe 2021. január 18. napjától 2021. február 24. napjáig letartóztatásban töltött időt számítja be.

Terhelt1 I. r. vádlott 987.772 (kilencszáznyolcvanhétezer-hétszázhetvenkettő) forint, Terhelt2 II. r. vádlott 362.110 (háromszázhatvankettőezer-százötz) forint bűnügyi költség megfizetésére köteles. A bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma helyesen Igazolványszám1,
- Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények közül a harmadik jogszabályi megjelölése helyesen (Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat),
- Terhelt1 I. r. vádlott 2020. március 20. napjától 2021. február 23. napjáig állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt,
- Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma helyesen: Igazolványszám2.

Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2021. február 24. napjától a mai napig, 2021. november 3. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 18.000 (tizennyolcezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2021. február 24. napján kihirdetett 31.B.1/2020/64. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk.176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184.§ (1) bekezdés IV. fordulat] és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [184/B. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat], Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer birtoklás büntetében [Btk.178. § (1) bekezdés III. fordulat, (2) bekezdés b) pont].

[2] A bíróság ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra, a II. vádlottat 3 év év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az I. r. vádlottal szemben 769.400,- Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el, rendelkezett továbbá a vádlottak által előzetes fogvartartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség mindkét vádlott terhére, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának lényeges felemelése, továbbá a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának az általános szabályok szerinti megállapítása érdekében; Terhelt1 I. r. vádlott meg nem jelölt okból és céllal, védője a II. tényállás tekintetében felmentés iránt, az I. és III. tényállás tekintetében enyhítésért, Terhelt2 II.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[4] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában - felsorolva az elsőfokú bíróság által értékelt büntetéskiszabási körülményeket - amellet érvelt, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban ezek értékelése nem igazodik megfelelő módon a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához és a vádlott bűnösségének fokához és nem szolgálják megfelelően a büntetéskiszabási célokat, különösen a generális prevenciót. Hivatkozott arra is, hogy a bűncselekmények jellege nem indokolja az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását egyik terhelt esetében sem.

[5] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védeence korábbi védekezésével összhangban hivatkozott arra, hogy nem történt kábítószer értékesítés Terhelt2 részére. Álláspontja szerint ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből a II. r. vádlott nyomozati vallomását, illetve a felismerésre bemutatás eredményét, ennek figyelembevételével pedig fel kellett volna menteni a II. tényállásban írt cselekményhez kapcsolódó vád alól.

[6] A maradék bűncselekmények miatti felelősségre vonás kapcsán az enyhítő körülményekre hívta fel a figyelmet. Az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezési kérelmében foglaltakat a büntetés mértéke és a szabadságvesztés végrehajtási fokozata tekintetében is eltúlzónak találta.

[7] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védenca tényleges magatartására - saját részre történő kábítószer megszerzése - és az elsőfokú bíróság ítéletében felsorakoztatott enyhítő körülményekre tekintettel rövidebb tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetéskiszabását indítványozta.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.30/2020/6-9. számú átiratában fenntartva az ügyészség súlyosításért bejelentett fellebbezését, a vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[9] Utalt arra, hogy a felülbírálat mindkét vádlott vonatkozásában teljes körű a Be. 590. § (1)-(2), (10) bekezdés alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta; a tényállást a Be. 592. §-a (1) bekezdésének a- b) pontjaiban és a (2) bekezdésének a-d) pontjaiban írt hibáktól, hiányosságoktól mentesen, megalapozottan állapította meg, s a tényállást a bizonyítási indítványok elutasítása, mellőzése sem teszi megalapozatlanná; a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget téve, okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. Felhívta a figyelmet arra, hogy a tényállásban és az indokolásban azonban a vádlottak rendősége mindenhol megjelölendő.

[10] Vizsgálva az időbeli hatály kérdését kifejtette, hogy a büntető anyagi jogszabály időbeli hatályának alkalmazása helyes, mert 2021. január 1. napján változott és szigorodott az új pszichoaktív anyaggal visszaélés szabályozása és a mennyiségi meghatározása. Így a cselekmények minősítését – az elkövetéskori büntető törvény alapján – törvényesnek találta, ugyanakkor rámutatott arra, hogy az I. r. vádlott harmadik bűncselekménye megnevezésénél lemaradt a Btk. feltüntetése.

[11] Mindkét vádlott esetében súlyosítandónak tartotta a büntetéseket, mivel az I. r. vádlott az ellene folyó büntetőeljárás alatt (több kutatás és lefoglalás után) is minden gátlás nélkül folytatta az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elkövetését, a II. r. vádlott ellen pedig további büntetőeljárások is folyamatban vannak. Amellett érvelt, hogy a középértéktől az I. r. vádlott, a speciális alsó határtól a II. r. vádlott javára jelentős eltérés fajsúlyos indoka pedig nem lehet önmagában a méltányosság, tekintettel arra, hogy a vádlottak a büntetőeljárásnak is meglévő speciális prevenciók hatását nyilvánvalóan negligálták.

[12] Az I. r. vádlottal szemben a vagyonelkobzás alkalmazását törvényesnek, de összegszerűségében nem helyesen megállapítottanak találta, az a (a vádlott számára a legkedvezőbb adatokon alapuló) számításai szerint (630.000 Ft+300.000 Ft+5.000 Ft+5.000 Ft+276.000 Ft+20.000 Ft) magasabb összegben, 1.236.000 Ft-ban állapítandó meg.

[13] Az ítélet egyéb rendelkezéseit azzal tartotta törvényesnek, hogy nincsenek olyan (jelentős) körülmények, amelyekre figyelemmel a bűnismétlő vádlottak vonatkozásában a

törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat lenne meghatározható; az előzetes fogva tartáson belül az I. r. vádlott esetében az őrizetben töltött idő is beszámítandó, s a beszámítások akkor felelnek meg az előírásoknak, ha azok kezdő- és zárónapjai is meghatározásra kerülnek;

külön az I. r. vádlott 987.722 Ft (Költségjegyzék 1-14. tétel), a II. r. vádlott 177.001 Ft (Költségjegyzék 15., 18., 22-26) bűnügyi költséget köteles megfizetni, melyből az utóbbi 14.400 Ft-nak a megállapítása megtörtént, de a 26. tételkénti bejegyzése elmaradt.

[14] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtassa meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott harmadik bűncselekménye megnevezésénél a zárójelen belül a szakaszszám előtt a „Btk.” jogszabályi rövidítést tüntesse fel; mindkét vádlott szabadságvesztés büntetését és mellékbüntetését súlyosítsa; a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg; az I. r. vádlottal szemben 1.236.000 Ft összegre rendeljen el vagyoneklobzást; az előzetes fogvatartás beszámításánál az I.r. vádlottat illetően az őrizetben töltött időt is számítsa be, mindkét vádlottat illetően a kezdő- és a zárónapot is jelölje meg; külön az I. r. vádlottat 987.722 Ft, a II. r.vádlottat 177.001 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze; egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[15] Felhívta a figyelmet arra, hogy az I. r vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok akként helyesek, hogy az I. r. vádlott 2020. március 20. napjától 2021. február 24. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, míg a személyes adatok között a személyazonosító okmányának száma: Igazolványszám1; II. r. vádlott utolsó tartózkodási helye pedig Cím19., míg személyazonosító okmányának betűjele pedig CE.

[16] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott, kiemelve azt, hogy az I. r. vádlott a vele szemben foganatosított rendőri intézkedést követően is folytatta a cselekményét a szabadságvesztés tartamának a középértéktől történő eltérését ezért nem találta megalapozottnak. A járulékos rendelkezések körében a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség összegének korrekciójára és az átiratban írt adatpontosításra tett indítványt, fenntartva mindkét vádlott tekintetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabására irányuló fellebbezést.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal egyezően a II. és III. tényállási pontban írt cselekmények esetében védencc felmentését, az I. tényállási pontban írt cselekmény miatt pedig a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[18] Terhelt2 II. r. vádlott védője amellet érvelt, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a védencc oldalán felhozható enyhítő körülményeket. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetésnél jóval enyhébb, akár végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[19] Terhelt1 I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a tényállásban foglaltakat az értékesítést megállapító részében vitatta és mivel álláspontja szerint a vádnak ez a része feltételezéseken alapszik az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig - főleg büntetlen előéletére figyelemmel – a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[20] Az ítéltábla a fellebbezési kérelmekből az enyhítésre irányulókat tartotta alaposnak, míg nem foghatott helyt az I. r. vádlottnak és védőjének a részleges felmentésre és az ügyészségnek a büntetések súlyosítását célzó fellebbezése.

[21] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - figyelemmel a (10) bekezdésre is mindkét vádlott vonatkozásában - teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[22] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[23] Ekként az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[24] A törvényszék eljárása során a 2020. január 7. napján történt benyújtását követően a tárgyalás előkészítése során a Be. 494. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés fenntartásáról, a vádat a vádlottaknak kiadta és a határidő betartásával tűzött ki előkészítő ülést.

[25] A 2020. március 2. napjára kitűzött és Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában érdemben megtartott nyilvános ülésen az I. r. vádlott nem ismerte be a vád szerint bűnösségét. A következő, 2020. május 11. napjára előkészítő ülést a bíróság az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének a megóvása érdekében elrendelt veszélyhelyzet során teendő intézkedésekről szóló 45/2020.(III.14.) Korm. rendelet 1. §-ával elrendelt rendkívüli ítélkezési szünetre tekintettel elhalasztotta.

[26] A 2020. október 12. napján és december 14. napján megtartott - II. r. vádlott ellen elfogatóparancs kibocsátása mellett távollétében folytatott - tárgyaláson az elsőfokú bíróság kihallgatta Terhelt I. r. vádlottat, tanúként hallgatta ki azon személyeket- tanú10t, tanú10t, tanú3t, az képviselőt, tanú11t és tanú6t - akiknek Terhelt I. értékesített kábítószer. Tanúként került kihallgatásra tanú6 tanúkénti kihallgatását a nyomozás során foganatosító tanú12.

[27] A II. r. vádlott elfogását követően 2021. január 18. napján letartóztatásba került, majd a 2021. február 17. napján megtartott tárgyaláson sor került kihallgatására, aki nyomozati kihallgatása körülményeit vitatta ugyan, de a korábbi vallomásaiban foglaltakat fenntartva

kategorikusan kijelentette, hogy az I. r. vádlottól vásárolt kábítószert. Sor került a szakértői vélemények, az I.r. vádlott vonatkozásában az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény és a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek ismertetésére és ügyészi indítványra a kihallgatásának napján vett mintavételi jegyzőkönyvön rögzítettek (vádlott egyéb tünetei) ismertetésére is.

[28] A törvényszék tehát az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta, a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte.

[29] Terhelt I. r. vádlott II. tényállási pontban írt cselekménye körében előadott védekezését a törvényszék ítéletének indokolásában részletesen ismertette, valamint az I. és a III. tényállási pontban írtakkal kapcsolatban tett beismerő vallomása mellett számbavette a tanúk vallomásait és a rendelkezésre álló iratokat. A vádlotti védekezéssel szemben részletesen ismertette és elemezte a bizonyítékokat abban a körben, hogy miért ő volt az a személy, aki a II. r. vádlottnak a II. tényállási pontban írtak szerint kábítószert értékesített, kihangsúlyozva az indokolásban, hogy ezeket mi alapján állapította meg. Az ítéltábla egyetértett a törvényszék részletes indokolásával, melyben leírta, hogy miért vetette az I. r. vádlott védekezését. A II. r. vádlott már az első kihallgatásakor is az I. r. vádlottat jelölte meg az általa elfogyasztott és nála feltalált kábítószer forrásaként, ezt a tárgyaláson is megerősítette. Megfelelően tisztázta az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott – az I. r. vádlottat egyértelműen terhelő - nyomozati vallomásai felvételének és rögzítésének körülményeit is egyrészt tanú12 tanúkenti kihallgatásával, másrészt a II. r. vádlott által is hivatkozott mintavételi jegyzőkönyv adatainak ismertetésével. Ekként a II. r. vádlott nyomozati vallomását - ellentétben a védői érveléssel - nem kellett kirekeszteni a bizonyítékok közül.

[30] A felismerésre bemutatás lefolytatásával kapcsolatban felvetett védői észrevételek ellenére az ítéltábla arra az álláspontra jutott, hogy ezt a bizonyítékot sem kell a bizonyítékok köréből kirekeszteni és egyetértett az eljárási cselekmény eredményének értékelése kapcsán az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel és azzal az indokolásban kifejtett következtetéssel is, hogy az I. r. vádlott és a II.r. vádlott kapcsolata is eladói és vásárlói volt.

[31] A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett és logikai hibától mentes indokolással adott számot arról is, hogy az I. és III. tényállást - melyben írt elkövetést I. r. vádlott elismerte – mely bizonyítékok alapján állapította meg.

[32] A II. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló védelmi fellebbezés mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes – logikai hibától mentes - mérlegelő tevékenységét támadta, a bizonyítékok újraértékelésére irányult. A vallomásokban szereplő ellentmondásokat a törvényszék értékelte, és azok alapján vont le következtetést a tényállásra, mely a bizonyítékoknak megfelelő, annak felülmérlegelésére azonos bizonyítékok mellett nincs ok és lehetőség sem.

[33] A másodfokú eljárásban a logikai hibától mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezés e körben eredményre nem vezethetett, így az ítéltábla azt nem találta alaposnak. Terhelt I. r. vádlott részleges felmentésére irányuló fellebbezés így eredményre nem vezethetett.

[34] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az ítéltábla a II. r. vádlott előéleti adataiban, a II. tényállási részben a hivatkozott jogszabályi rendelkezések megjelölésében és rögzített kábítószer hatóanyag tartalmakat tekintve talált pontatlan megállapításokat. Ez utóbbi abból adódott, hogy az elsőfokú bíróság az értékesített kábítószer hatóanyagtartamának megállapítása során a „+/-„adatokat nem rögzítette, ezek közül nem a „-„ adatokkal nem számolt, holott ez kedvezőbb mennyiség megállapítását eredményezte volna. Fentiekre tekintettel az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tényállást az ítéltábla az alábbiak szerint pontosítja:

- Terhelt2 II. r. vádlottat a Siófoki Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/2. számú, 2019. december 19. napján jogerőre emelkedett végzésével 2018. május 29. napján elkövetett csekély mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklás vétsége és járművezetés bódul állapotban vétség miatt 158.000,- Ft pénzbüntetésre és 1 év 4 hónap járművezetéstől eltiltásra ítélte.

- az ítélet II. tényállási pontjának 3. bekezdésének 3. sorában kábítószer mennyisége 0,0787 gramm +/- 0,0085 grammra tehető.

- az ítélet II. tényállási pontjának 5. bekezdésében az 5F-MDMB-PICA-karbonsav az 55/2014.(XII.30. EMMI rendelet 1. mellékletének 1. pontjának megfelelő vegyület, az 5F-MDMB-PINACA az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló Bécsben, 1972. évi február 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló 2018. évi LXXII. törvény 4. §-ával módosított rendelkezésnek megfelelően minősül a Btk. 459. §. 18.b) pontja alapján kábítószernek.

[35] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett.

[36] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[37] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére és a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak. Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények közül a harmadik cselekmény jogszabályi megjelölését kellett pontosítani a jogszabály hiánya miatt, az helyesen Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat.

[38] A kábítószer hatóanyagtartalmát a szakértő pontosan kimunkálta, a másodfokú bíróság által pontosított, a vádlottakra kedvezőbben számított mennyiség 0,2 mg-mal meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát a II. tényállási pontban írt cselekménynél.

[39] A kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez - megőrizve a BK 155. számú állásfoglalás II/5/b) pontjának elvi tartalmát - a BH1999. 101 számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat. Ezekben elvi élel kifejtettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[40] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette elkövetésének megállapításához elégséges valamely kereskedelmi résztevékenység elkövetése. A vevők felkutatása valóban nem nyert bizonyítást, ugyanakkor bizonyítást nyert ezzel szemben a megszerzés, készletezés és maga a kábítószer több személy részére történő értékesítése, mely ennél jóval tágabb magatartás.

[41] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék nagyrészt helyesen tárta fel, a vádlott javára szóló további enyhítő körülmény a további időmúlás és súlyosító körülményként jön számításba az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette elkövetésének gyakorisága.

[42] Az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a halmazatra tekintettel kiszabható szabadságvesztés büntetés felső határa határozott tartamú szabadságvesztés esetében a Btk. 36. § és a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdése alapján 25 év, a középérték 15 év. A II r. vádlott bűncselekményét 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 7 év 6 hónap.

[43] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[44] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítással, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt mindkét vádlott esetében.

[45] Az ítéltábla álláspontja szerint a büntetés kiszabása során egyik vádlott esetében sem került megfelelően értékelésre azon körülmény, hogy az I. r. vádlott terhére megállapított legsúlyosabb, illetve a II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény esetében a mennyiség 0,2 mg-mal haladta a jelentős mennyiség alsó határát, cselekményüket ennyi választotta el attól, hogy a kábítószer kereskedelem büntette illetve a kábítószer birtoklás büntette is köztes mennyiségre elkövetettnek, ezáltal az I. r. vádlott esetében 2-8 évig, a II. r. esetében pedig 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekménynek minősüljön.

[46] Mindezekre és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre az ítéltábla mindkét vádlott esetében megalapozottnak találta az enyhítésre irányuló fellebbezést és úgy ítélte meg, hogy rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetéssel is elérhetőek a büntetéskiszabási célok.

[47] Az ítéltábla álláspontja szerint mindezekre tekintettel a büntetési tétel alsó határához közelebbi, az I. r. vádlott esetében 6 év tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés kiszabása és ehhez igazodó mértékű 6 év tartamú közügyektől eltiltás alkalmazása a II. r. vádlott esetében pedig az egyel enyhébb büntetési keretek között kiszabott 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés – az elsőfokú bíróság által meghatározott börtön fokozatban végrehajtva - az arányos, szükséges és elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához. Mindezekre tekintettel nem foghatott helyt az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezése.

[48] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek, ekként helyes és törvényes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározására és a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról hozott rendelkezés is, ez utóbbi esetében azzal, hogy szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítás esetében annak kezdő és befejező napját pontosan meg kellett határozni.

[49] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek, de az I. r. vádlottat terhelő vagyonekobbzás összegének meghatározása körében és a bűnügyi költség megfizetéséről hozott rendelkezés megállapításai kapcsán szükség volt korrekcióra, mivel az elsőfokú bíróság által megállapított vagyonekobbzás összege nem felelt meg a tényállásban leírtaknak, a bűnügyi költség esetében pedig számítási hibák merültek fel. E körben az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában írt összeggel sem értett egyet, mivel az nem minden ponton az I. r. vádlottra legkedvezőbb számítást tartalmazta.

[50] Az ítéltábla a vagyonekobbzás összegét akként állapította meg, hogy tanú1 részére történt értékesítéshez kötődően 107+182,5+29,5 adaggal számolva 319.000,-Ft-ban, tanú10 részére történt értékesítéshez kötődően 302 adaggal számolva 302.000,-Ft-ban, tanú3 részére történt értékesítéshez kötődően 5.000,-Ft-ban, képviselő1 részére történt értékesítéshez kötődően 5.000,-Ft-ban, tanú5 részére történt értékesítéshez kötődően 288.000,-Ft-ban, Terhelt2 II. r. vádlott részére történt értékesítéshez kötődően 20.000,-Ft-ban, összesen 939.000,-Ft-ban állapította meg a bűncselekmény elkövetéséhez tapadó vagyongyarapodást.

[51] A bűnügyi költségről szóló számításoknál az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költséget számítási hiba folytán kellett korrigálni. A II. r. vádlott esetében két orvosszakértői vizsgálat díját (135.112,- Ft és 49.997,-Ft) kellett a II. r. vádlottra terhelni és - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott - egy a költségjegyzékbe be nem jegyzett, de megállapított tétel (14.400,- Ft) is a II. r. vádlotthoz kötődő védői díjként az ő terhére esik. A bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését az eredményezte, hogy az egyes fogyasztók toxikológia vizsgálatának költsége a fogyasztók elleni eljárásban számolandó el.

[52] Az ítélet jogi indokolása helyes, azzal kell azonban az indokolás részt kiegészíteni, hogy Terhelt1 I. r., míg Terhelt2 II. r. vádlottja volt az eljárásnak.

[53] Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, Terhelt1 I. r. vádlott bűnügyi felügyeletének pontos tartamát és Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát kellett még korrigálta továbbá az ítéltábla a rendelkezésre álló adatoknak megfelelően.

[54] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2021.február 24. napján kihirdetett 31.B.1/2020/64. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a kiszabott joghátrány tekintetében és egyes járulékos kérdésben hozott döntésben megváltoztatta, míg a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján egyebekben helybenhagyta.

[55] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

[56] A másodfokú eljárásban a II. r. vádlott kirendelt védőének díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést az ítéltábla a Be.574. § (1) bekezdés, valamint a Be.613.§ (1) bekezdése alapján hozta meg.

Győr, 2021. november 3.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Péntek László sk.
bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Székesfehérvári Törvényszék 2021. február 24. napján kelt 31.B.1/2020/64. számú ítélete 2021. november 3. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2021. november 3.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke